

DIA INTERNACIONAL DE LA INFERMERIA

Entrevistes

Amb afany de fer camí en la visibilització de les dones científiques, hem entrevistat a referents en diferents àmbits. Avui us presentem l'entrevista fet a Marina Geli, metgessa i política. Agraïm el seu compromís amb Blanquerna i la seva disponibilitat, tot i la forma en que la pandèmia ha impactat en les seves agendes.

Dra. Marina Geli i Fàbrega

Metgessa, especialista en Medicina Interna-Infeccioses. Consellera Salut(2.003-2.010)
Actualment Coordinadora del Centre d'Estudis Sanitaris i Socials (CESS) de la UVIC-UCC i Directora General de la Facultat de Medicina.

Les infermeres constituïm el col·lectiu més nombrós en el sistema sanitari i tan mateix sovint no estem prou valorades pel propi sistema de salut. Consideres que amb l'actual crisi sanitària aquesta situació ha millorat?

Les infermeres i els infermers són molt ben valorats per part de la ciutadania. Catalunya disposa de sèries llargues d'enquestes que ho verifiquen, en qualsevol línia assistencial.

El problema és encara la invisibilitat de la professió a nivell mediàtic i com es jerarquitzava envers els metges. **Moltes causes: component de gènere, recent incorporació al grau, especialitats poc visibles, lideratges públics escassos, recerca de cures poc coneguda, més treball en equip...**

La COVID-19 ha posat en valor la professió infermera, molt més visible, encara que en llocs estratègics poc representades.

Les infermeres tenim cura de les persones i d'alguna manera, això significa que treballem per tal que les persones s'apoderin i prenguin les regnes de les seves situacions de salut/malaltia. De quina manera les polítiques de salut podrien afavorir aquests processos?

L'apoderament de les persones envers la seva salut i malaltia, l'educació per la salut, la cura sanitària i social, la gestió de casos, la complexitat, l'envelliment,... són els temes més importants en aquest moment i ací la infermeria té el seu lloc propi, en primera persona, liderant professionalment i directament, a part de treballar en equip.

Què hauria de canviar del sistema sanitari per fer front a nous reptes?

- Més pes de la Salut Pública. Sistemes d'informació locals i globals solvents. Promoció de la salut, prevenció i protecció.

- Infermeres a les escoles-instituts-xarxa educativa imprescindibles. Infermeria a la comunitat: atenció primària, integració sanitària i social. Prescripció.

-Assistència sanitària amb ordenació de la demanda. Consultoria, visita d'infermeria telefònica, telemàtica, atenció grupal presencial i no presencial. Atenció domiciliària sanitària i social, infermeria gestora de cas. Equips de tècnics de grau mig i superior en tots els àmbits supervisats per infermeria (àmbit sanitari, domicili, en centres residencials de persones grans, de persones amb discapacitat i amb malaltia mental). Enfortiment àmbit comunitari, laboral, ...

-Model més flexible. Adaptable a situacions sobrevingudes. Hospitals d'aguts plàstics amb identificació d'equips sòlids.

-Pressupostos plurianuals amb increments que han de permetre millores retributives, en equipaments, en innovació i en recerca (bàsica, clínica, traslacional, poblacional, de cures, organitzativa)

Testimonis d'estudiants

La situación que estamos viviendo los alumnos de 4º de enfermería es excepcional. Quién nos iba a decir que, sin haber acabado la carrera universitaria, íbamos a empezar a ejercer como enfermeras y enfermeros. Anteriormente, he trabajado como auxiliar de enfermería y celador, cosa que me ha permitido avanzar mucho en el aprendizaje de mi futura profesión, pero esta oportunidad que se nos ha brindado, es única, debido a que estamos rodeados de grandes profesionales de los cuales podemos aprender mucho y nuestro aprendizaje, en ciertas especialidades, ha sido mucho más avanzado. Por último, haber podido estar en primera línea y ayudando en todo lo posible, ha sido algo muy gratificante a nivel personal.

Pol Escosa Romero, 4t infermeria

La Covid-19 ens ha obligat a aprendre a conviure amb una situació extraordinària, desconeguda i plena d'incertesa.

Vaig haver de marxar de Barcelona per poder-me confinar amb la meva família, pensant que seria per uns dies -sóc de Montblanc- havent de continuar pagant un pis de lloguer que no podré ocupar fins no sabem quant, amb tots els esforços econòmics, materials i sentimentals que això comporta. La nova adaptació curricular on-line, ha de ser capaç de valorar l'estat emocional de tots i totes, professorat i alumnat. No és fàcil per ningú.

Com a estudiant d'infermeria desitjo que tota aquesta vivència ens ajudi a valorar les necessitats i professionalitat de totes aquelles persones treballadores essencials i poc visualitzades, que han hagut de ser a primera línia, havent de suportar una càrrega no només sanitària, si no també humanitària.

Alba Bulló Pallàs, 3r infermeria

El meu primer pensament va ser de por i respecte per la informació que arribava des dels mitjans de comunicació. El desconegut d'aquesta malaltia, la seva letalitat, l'alta taxa de contagi, la falta d'equips de protecció per als professionals sanitaris ... Tot i això, sense cap dubte, de forma immediata i vocacional, em vaig adonar que les meves ganes i voluntat de poder ajudar en tota aquesta crisi sanitària eren molt més grans i fortes que aquests temors.

Nerea Garcia Ferrándiz, 3r infermeria

Lectures recomanades

L'equip de biblioteca de la FCS ha fet una selecció de lectures per aquest temps de confinament i ens les ofereix com un regal preciós per celebrar el Dia Internacional de la Infermeria.

Llibres de ficció sobre epidèmies

- **"Decameró"** de Giovanni Boccaccio (1350 aprox.). Durant la pesta negra de 1348 a Florència, set noies i tres joves fugen de la ciutat per tancar-se dins una vil·la on es dediquen exclusivament a l'oci, despreocupats i sense prejudicis i explicant-se històries tots plegats.
- **"Diari de l'any de la pesta"** de Daniel Defoe (1722). En aquesta novel·la es descriu un ambient asfixiant al Londres de 1665 assolat per la pesta.
- **"L'últim home"** de Mary Shelley (1826). Obra de ciència ficció que narra la història d'una plaga que afecta la humanitat de finals del segle XXI.
- **"La màscara de la mort vermella"** d'Edgar Allan Poe (1848) Famós conte de terror. En el relat, un grup d'aristòcrates creuen que es poden burlar de la mort tancant-se en un castell per gaudir de plaers i bacanals mentre al seu voltant la plaga de la mort vermella (una variant sagnant de la pesta negra) fa de les seves. Però la mort no entén de classes socials.
- **"La pesta"** d'Albert Camus (1947). Sembla que podria basar-se en l'epidèmia que va assolir la ciutat algeriana d'Orà el 1849. Tot i que la història succeeix en el segle XX. S'hi analitza el comportament humà en situacions extremes.
- **"L'hússar sobre la Teulada"**, de Jean Giono (1951). El 1838, una epidèmia de còlera arrasa la Provença francesa. Angelo, l'hússar protagonista, un italià que intenta tornar al seu país natal, recorre aquestes terres. Al seu pas, la gent, obligada a confinar-se a casa, fuig arrossegada per la por mentre l'exèrcit els persegueix i ell es veu acusat en un poble d'haver enverinat les aigües de la font.
- **"Sóc Llegendat"** de Richard Matheson (1954). Novel·la de terror i ciència-ficció. El seu protagonista, Neville tracta de sobreviure a la ciutat de Los Angeles arrasada després que un bacteri hagi contagiada a la població, que pateixen símptomes semblants als dels mítics vampirs.
- **"Apocalipsi"** d'Stephen King (1978). Llibre que tracta de l'aparició d'un virus de la grip creat artificialment en un laboratori com a possible arma biològica i que s'ha estès per tots els Estats Units.
- **"Assaig sobre la ceguesa"** de José Saramago (1995). Es retrata a una societat delmada per una pandèmia que s'ha estès per tot el món: La ceguesa blanca, una espècie de virus que provoca la ceguesa en aquells que sucumbeixen a la infecció.
- **"Guerra Mundial Z"** de Max Brooks (2006). Una aterridora pandèmia que converteix a les persones que s'infecten en zombis.
- **"Nèmesi"** de Philip Roth (2011). Al Newark de 1944 s'estén una epidèmia. Bucky Cantor, un jove llançador de javelina i aixecador de pesos frustrat perquè la seva mala vista l'ha exclòs de lluitar a la guerra s'ha de conformar a fer de monitor en un esplai. Cantor és testimoni de com la poliomièlitis comença a fer estralls entre ells.
- **"Diario del Viajero"** de Iván Gilabert (2017). Hi ha una apagada informativa de 24 hores i, durant la qual s'envia cíclicament un missatge: una pandèmia s'estendrà per tot el món i acabarà amb la raça humana. En la recerca dels culpables apareix com a sospitós un escriptor que va publicar un llibre on es relaten els fets que estan passant i el que passarà.

Testimonis d'estudiants

Crisis sanitaria

Toda esta situación me ha llevado a reflexionar que lo que estamos viviendo es mucho más que sus nefastas consecuencias. Considero que, por muy extraño que suene, no hay mal que por bien no venga y que todo esto puede convertirse en un hecho maravilloso si somos capaces de observar su totalidad y sacar lo mejor de ello, en lugar de quedarnos atrapados en la polaridad de lo bueno o lo malo; si somos capaces de entregarnos a la valiosa lección que todo proceso doloroso y desagradable guarda dentro suyo.

Sea cual sea la situación personal de cada uno, tanto si estás trabajando en primera línea, como si tu rutina ha parado repentinamente, todos tenemos una mutua invitación a reconectar con nuestra verdadera esencia que, aún siendo única, es a su vez lo que nos une a todos, más allá de cualquier confinamiento y cualquier pandemia: el amor. Su misión es siempre inspirarnos para convertirnos en la mejor versión de nosotros mismos. Nuestra esencia nos recuerda que debemos confiar en nuestras capacidades y no tener miedo a enfrentarnos al cambio. Nuestra esencia es capaz de erradicar las sombras de nuestro ego y revelar la verdad más esencial, que es que no hay separación entre tú y yo, que en lo más profundo todos estamos conectados, pues es el ego quien teme y quien cree estar confiando y no nuestra alma. Nuestra esencia nos permite acceder a entendimientos profundos, a la empatía, a la paciencia, a la humildad y, finalmente, al amor. Todos somos y hemos sido siempre amor. Esta es nuestra esencia y es hora de recordarlo.

Dejemos que esta situación nos enseñe a valorar lo que realmente es valioso y a tomar las acciones adecuadas para crear un futuro más real, más acorde a lo que somos.

Alba Rubio Zurera, 1r infermeria

Un agraïment especial a totes les persones que han col·laborat en l'organització d'aquesta celebració del Dia Internacional de la Infermeria:

Equip de la Biblioteca de la FCS Blanquerna
Neus Fajás
Cristina Olivé
Rosa Navarro
Isabel Pérez
Pilar González